

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník IX.
September
2006

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours
Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 9

Cena

Pán profesor dal študentom úlohu – „Oceňte sám seba“.

Čakal rôzne odozvy a nemýlil sa. Jeden študent písal – viem jazyky. Pôjdem do sveta, tam ma lepšie zaplatia ako doma. Moja hodnota bude vo valutách. Ďalší sa ohodnotil nasledovne. Som mladý, zdravý život mám pred sebou. Vyštudujem, dobre sa zamestnám, moja cena stúpne. Iný písal: Som šikovný, s troškou šťastia a špekulácie získam majetok, uložíť ho do svetovej banky, z úrokov budem žiť. Čo mi bude chýbať? Všetko si budem môcť dopriať, domy, jachty, zlato.

Profesor bol sklamaný. Čakal, že študenti ocenia seba a nie majetky. Dúfal, že nezabudnú na duševný majetok, charizmu, empatiu. Na blízkych, založenie rodiny a výchovu detí myslelo len zopár študentov. Mýlil sa. A ja sa pýtam, kde žije? Nečíta noviny, nepozera televíziu, nestretáva sa s nimi? Veď dnes stačí vidina cieľovej sumy s niekoľkými nulami na konci a účastníci hry urobia pre zisk všetko. Stratia zábrany, porušia etiku,

podcenia sa. Rôzne reality šou nám približujú ako a čoho sú schopní pre vidinu a zisk veľkej sumy urobiť.

Stačí byť pekná, urastená, so správnymi mierami, netreba veľa rozprávať, stačí sa usmievať a hneď je nová miss na svete. Ocenená peknou sumou, autom, dovolenkou. Ale nešťastné dieťa, odkázané na vozíček musí prosiť o almužnu, i viečka z minerálok, kde mu výrobca sľubuje odmenu – vozík. Chlapča, ktorému „amputoval“ nohy nesvedomitý vodič, sa poteší i maličkosti – podpísaniu hokejového dresu. A novým protézam nôh.

Ceny sú rôzne, udeľujú sa v rôznych oblastiach. Vyhodnocujú sa súťaže, osobnosti, činy roku. Vieme si však vybrať, kto si naše ocenenie zaslúži? Vieme rozlíšiť cenu a „cenu“?

Ozaj. Aký je náš hodnotový rebríček?

Cena ľudského života je nevypočítateľná. Na tom sa zhodli vedci z celého sveta. Ale to vieme každý sám. Cenu niekoho zistíme až vtedy, keď ho stratíme. Navždy.

Anka Oravcová

Čnosti

Veselost'

Dobrymi komunikátormi sa nerodíme; stávame sa nimi. Jeden z najvykajúcejších komunikátorov našej doby Norman Cousins bol silne presvedčený, že veselost' je nielen zdrojom úspechu v rečníctve, ale že prispieva aj k dobrému zdraviu. Aby túto tézu dokázal, strávil veľa rokov jej výskumom. Svoje závery zhrňa v knihe Hlava najprv: Biológia nádeje. V knihe sa nachádza veľa dôkazov o tom, ako je veselost' schopná človeku pomôcť prekonať chorobu, a to dokonca veľmi vážnu. Napríklad smiech môže uvoľniť endorfíny, ktoré sa správajú ako prostriedky utišujúce bolesť a ktoré si produkuje telo samotné. Jeho zásluhou lepšie funguje aj imunitný systém. Za jeho pomoci sa hýbe množstvo vnútorných orgánov, je pre ne akýmsi vnútorným joggingom. Kniha tiež poukazuje na fakt, že smiech redukuje „citlivosť na nepokoj“ a vylepšuje pohľad pacienta na život a na utrpenie.

Výskumníci objavili pozitívny vzťah medzi humorom a schopnosťou človeka vyrovnávať sa s osobnými problémami a stresmi života. Dnes sa neustále zvyšuje počet lekárov, psychologov a pacientov, ktorí používajú veselost' a smiech na zmiernenie stresu, na uvoľnenie bolesti, na uľahčenie zotavenia a vo všeobecnosti na prinesenie svetla do pohľadu človeka na život.

Už Písmo nám tvrdí, že „Veselé srdce slúži na zdravie, zronený duch však kosti vysúša“ (Prís 17,22).

Každý z nás potrebuje protizávažie, ktoré by nám pomohlo vyrovnat'

nerovnováhu, ktorú do nášho života prinášajú smutné vzťahy. Boh nám do srdca vložil snečné miesta; prečo by sme ich mali chrániť pred svetlom? Tieto snečné miesta nám hovoria o tom, že veselost' je čnosť ustanovená Bohom a že je praktickým znakom Božieho milosrdenstva. Ak ustarostenost' je váha, tak veselost' je protiváha. Je mnoho svätcov, ktorí sa sto-tožňujú s humorom, napr. Thomas Morus, sv. Filip Neri, sv. Vavrinec a ďalší.

V čom spočíva *podstata humoru*? Je to vnútorná schopnosť človeka *dobrosrdečne uvažovať nad rozpormi života* a toto svoje uvažovanie (slušne) vyjadriť v reči, v literatúre alebo v iných formách umenia. Skutočný humorista vie perfektným spôsobom poukázať na hlúposti, ktoré robia ľudia, ktorí sa snažia urobiť väčšími, než v skutočnosti sú. K tomu, aby sa takíto ľudia mohli postaviť proti svojej pýche, potrebujú istú dávku zdravého sebaopoznania.

Človek, ktorý má zmysel pre humor, však nerozoznáva rozpory len v životoch druhých, ale aj v živote vlastnom. Neraz berieme seba samých a svoj život tak vážne, že nám to spôsobuje vážne problémy, až úzkosti, depresie, konflikty. Nevieme sa zobrať ľahšie, vtipnejšie. Neprijemným dôsledkom je aj to, že nikdy nedorastieme, a to ani osobne ani profesionálne. Napríklad pri učení všetkých vecí človek musí ukázať, že niečo nevie, čo môže byť aj smiešne. Najhoršie to však nie je s nami vtedy, keď sa nevieme uvoľniť, pretože veci dramtizujeme, ale vtedy, keď si začneme o sebe príliš namýšľať, a tak sa dostaneme do stavu pýchy a nedotknuteľnosti. Veľmi uzdravujúcim pre takého človeka môže byť práve humor. Predstavme si človeka, ktorý sa správa silne domýšľavo a je chorobne zahľadený do seba. Jemu sa

nesmie stať nič nečakaného, aby ukázal, kto on je. A on sa zrazu pošmykne na banánovej šupke a spadne. Všetci okolo sa začnú schutiť a od srdca smiať. Ak nás domýšľavec nemá zmysel pre humor, začne sa rozčuľovať, urazí sa a začne vyšetrovať, kto to spôsobil, aby ho mohol potrestať. No ak má zmysel pre humor, rozrehoce sa aj on a možno to bude pre neho moment obnovy, či dokonca obrátenia. To samozrejme neznamená, že by sme mali zrušiť štruktúrované situácie alebo nerešpektovať vážnosť istých situácií. Znamená to, že človek si má možnosť v takýchto chvíľach uvedomiť svoju ohraničenosť a tiež fakt, že nedokáže mať nad všetkým totálnu kontrolu.

No *nie všetko, na čom sa smejeme, je naozaj humor. Duchaplnosť je humor.* Jej podstatou je schopnosť múdro, vhodne a spontánne zareagovať na prítomný výrok či situáciu. Ak táto reakcia je urážajúca, nie je to humor (lebo podľa našej definície humor je dobro-srdečné uvažovanie), je to *sarkazmus*. Jeho cieľom, aj keď sa ľudia na ňom rehocujú, je uraziť a zraniť. *Ironia* tiež nie je humorom, pretože jej podstatou je toho druhého pichnúť. Robí sa to tak, že sa povie opak ako sa myslí a na tóne reči sa postrehne pravý zmysel. „Tá tvoja prednáška celkom istotne vstúpi do dejín!“ *Satira* je humor, pretože obyčajne veľmi slušným spôsobom poukazuje na hlúposť niekoho: konkrétneho človeka, ľudí ako takých alebo aj seba samého. *Satira* môže byť aj evanjelizačná. *Paródia* humorom môže byť. Je to napodobňovanie niekoho, jeho štýlu, myšlienok, správania a pod. *Paródia* je ako zrkadlo niekomu nastavené.

Bez zmyslu pre humor človek nemôže byť kresťanom. Ak sa z nás nikto nesmeje, je to znakom toho, že nestojíme

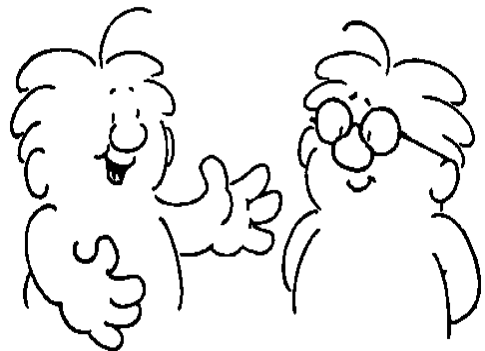
za pozornosť. Kresťanstvo je však vždy o novosti. To bol prípad Krista. Hovoril veci, ktoré boli pre jeho okolie revolučné a neobvyklé. Boli narušením toho, čo ľudia očakávali. Požiadavky kresťanstva sú nelo-gické v porovnaní s tým, čo uznáva svet. Preto opilci sa budú vysmievať triezvym, smilníci čistým, zlodeji poctivým, mocní slabým, vlk baránkovi. Lenže podstatná otázka, ktorá sa nesie dejinami znie: Kto je tu vlastne na smiech? V konečnom dôsledku na smiech je ten, kto všetku svoju nádej vkladá do časných vecí a nevie sa zamerať na veci trvalé.

Samozrejme, kresťanovi by nikdy nemalo ísť o to, aby sa vysmieval tým, ktorí sú hlúpi. Skôr by mu malo záležať na tom, aby bol ochotný nechať sa zo seba hoci i vysmievať, lebo taká je cena múdrosti. No k tomu si treba vypestovať zmysel pre humor, schopnosť nechať si zo seba strieľať a schopnosť smiať sa na sebe i na svojej hlúposti, do ktorej každý z nás z času na čas upadá. A hlavne je k tomu treba pokoru, tento veľký dar Boží.

Podľa Milan Bubák SVD:

Úvahy o čnostiach

spracovala Alena Baranovičová

Bartolomej – Natanael

Jeden z apoštolov

Bartolomej je židovské meno. Bartolomej sa spomína v prvých troch evanjeliách len pri zozname dvanástich apoštolov. Sv. Ján Bartolomeja v evanjeliu nespomína. Na konci 1. hlavy svojho evanjelia podrobne hovorí o povolaní Natanaela z Kány. Zo zoznamov apoštolov v evanjeliách môžeme usudzovať, že Natanael a Bartolomej je tá istá osoba s dvoma menami, po otcovi Bartolomej s osobným menom Natanael. Natanael znamená Boží dar. Bartolomej ako aj ostatní apoštolí, bol svedkom mnohých uzdravení a vzkriesení, ktoré Ježiš urobil. Bol prítomný na Poslednej večeri a pri chytení Ježiša v Getsemanskej záhrade, aj on ušiel.

Jeho pôsobenie

Všetky podania o sv. Bartolomejovi sa zhodujú v tom, že hlásal evanjelium v Indii. Martyrológium hovorí, že v Indii sa sv. Bartolomej vrátil do Malej Ázie a zastavil sa vo Veľkom Arménsku na severe od Sýrie, medzi Kaspickým a Čiernym morom a východnými provinciami ázijského Turecka.

Hlásanie evanjelia

Tam kázal evanjelium pohanským obyvateľom a dôrazne ich vyzýval a presviedčal, aby zanechali kult, čiže uctievanie Astarota, ktorým bol vlastne diabol. Rýchle rozšírenie

kresťanstva rozhnevalo pohanských kňazov, ktorí sa báli o svoju výživu.

Mučenie

Podľa rímskeho martyrológa sv. Bartolomeja roztrhali na širokú dosku a z celého tela mu stiahli kožu. Toto ukrutné mučenie ukázalo všetkým prítomným silu a obdivuhodnú trpezlivosť Kristovho učeníka. Napokon mu sťali hlavu. Podľa iného podania, keď mu stiahli kožu, ukrižovali ho.

Čo sa stalo s pozostatkami sv. Bartolomeja, nevieme. Jeho telo a kožu pochovali na mieste umučenia.

Zobrazovanie

Kresťanské umenie predstavuje sv. Bartolomeja s kruhom v ruke, ako symbol hlásania evanjelia. Od 12. storočia mu ku knihe do druhej ruky dávajú nôž, ako nástroj jeho umučenia, neskoršie aj stiahnutú kožu v ruke alebo cez rameno.

Ochranca

Od stredoveku ho uctievali ako patróna remesiel spracúvajúcich kožu. Je teda patrónom mäsiarov, garbiarov, kožušníkovo a obuvníkov.

(Prevzaté: Životy víťazov 3.,
Kamil Mečiar.)

Prečo Bartolomej? Určite všetci poznáme susednú dedinu Ružindol. Mnohý z nás tam máme príbuzných a priateľov. A koncom augusta presne 24. augusta si pripomíname sv. Bartolomeja, patróna kostola v Ružindole. Takže, keď sa stretne na hodovej slávnosti budeme vedieť niečo o ich patrónovi kostola, lebo hody nie sú len kolotoče, hostina,....

Orechy

Gabriela Spustová, z pripravovanej zbierky Cesty filozofa
(3. miesto v literárnej súťaži „O cenu Slovenského učeného tovarišstva“, Trnava 2006,
v kategórii próza pokročilí)

Filozof našiel orech.

Pokúšal sa ho rozbiť dlaňou, ale nešlo to.

Stúpal naň topánkou, ale podrážka bola príliš mäkká.

Nakoniec vzal kameň. Ťažký, že ho musel zdvihnúť oboma rukami a nahnevane ním buchol po orechu.

Orech sa rozletel na márne kúsky a zostala z neho len kaša.

Vzal teda druhý orech a teraz už dobýjal jemné, chutné jadro opatrne.

Podarilo sa.

Filozof ochutnal.

Taký skvelý orech ešte azda nejedol.

Možno preto, že bol veľmi hladný a rozčúlený prvým nezdarom.

Filozof si vychutnával ďalšie a ďalšie oriešky a búchal do nich kameňom čoraz jemnejšie, opatrnejšie a presnejšie.

Premýšľal pri tom nad svojim synom. Dospievajúcim fafrnikom, ktorý sa pri hádke urazil a protestne opustil dom,

Pripadal mu, ako ten orech.

Tvrdá škrupina, ale vo vnútri dobré jadro.

Veď z orecha nemôže vyrásť iné, než orech.

Filozof spoznával na synovi svoju vlastnú škrupinu a svoje vlastné dobré jadro.

Lenže tentokrát bol filozof kameňom.

Kameňom, ktorý nesprávnou silou udrel.

Filozof sa zľakol, či to nedopadne, ako s prvým orechom.

Že sa dobré jadro necitlivou a nahnevanou ranou rozmliaždi.

Bolo to možné.

Veď koľkokrát sa to už stalo.

V zachmúrených dumách vyrušil filozofa známy zvuk brány.

-Fajn, vďaka,- povedal filozof.

-Jadro prežilo.

A filozof si dal predsavzatie, že bude jadro dolovať opatrne.

Žaby ako príklad

Úloha, ktorú

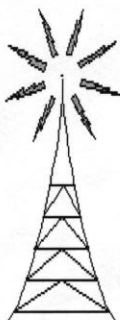
si treba
pamätať celý
život

Bola raz jedna
skupina žabiek

... ktoré sa chceli pretekať.

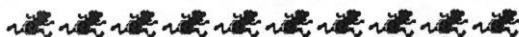
Chceli sa dostať na veľmi vysokú vežu.

Na atrakciu sa prišlo pozrieť veľmi veľa divákov, aby si
pozreli súťaž a povzbudzovali žabky.

Súťaž sa začala...

Ale...

Z prítomných divákov nikto neveril, že sa niektorej zo žabiek podarí dostať sa na vrchol veže.

Krútili hlavami a hovorili:

„Oh, to je príliš namáhavé!!!

Nikdy sa im to nepodarí!“

Alebo:

„To sa im nemôže podariť, lebo veža je príliš vysoká!“

Žabky začali zaostávať...

...s výnimkou jednej, ktorá sa svižne ťahala hore a hore...

Diváci kričali:

„Je to príliš únavné! Nikto sa tak vysoko nedostane!“

Jedna žabka za druhou to vzdávali a otáčali sa vzad ...

Len tá jedna išla vytrvalo ďalej...

Vôbec to nechcela vzdávať!

Nakoniec to každý vzdal, okrem tej jednej žabky, ktorá sa sama a s obrovskými ambíciami vyštverala až na vrchol veže!

Ostatné žabky ale aj diváci chceli vedieť, ako sa podarilo práve jej to, čo všetci ostatní považovali za nemožné.

Jeden divák prišiel k žabke a spýtal sa, odkiaľ vzala toľko sily aby sa dostala až na samý vrchol .

Vtedy vysvitlo, že...

Vít'azná žabka je HLUCHÁ!!!

Ponaučenie?

Nikdy nepočúvaj tých ľudí, ktorí sú negatívni a pesimistickí...

...lebo Ti kradnú najkrajšie túžby a sny, ktoré nosíš vo svojej duši!

Vždy myslí na silu slov, lebo všetko čo počuješ alebo čítaš vplýva na tvoje činy!

Takže:

Bud' VŽDY ...

OPTIMISTA!

A naviac

**Bud' jednoducho HLUCHÝ keď Ti niekto povie, že
nevieš realizovať svoje sny!**

Mysli si:

**Všetko sa Ti môže podariť, ak to naozaj
chceš!**

Si starý...stará!!!

Áno dámy a páni, je to smutná pravda !!!!

Tento text je určený všetkým starým
figúram, to znamená všetkým, ktorí sa
narodili pred rokom 1983.

Väčšina študentov, ktorí nastupujú tento rok na vysoké školy a sú teda viac menej dospelí, sa narodili v roku 1983 ... teda v dobe, keď ty si už vedel násobiť, deliť, a niektorí z nás dokonca riešili rovnice ...

Oni si nepamätajú komunizmus ... Počas vojny v zálive boli ešte malými špuntami ... zamatová revolúcia je pre nich vzdialená asi tak ako Február 1948 ... nikdy pre nich neexistoval iný Pápež ako Ján Pavol II ... keď Garcia - Marquez dostal nobelovku za literatúru, ešte nevedeli ani čítať ... mali osem, keď sa rozpadol Sovietsky zväz. Nepoznajú studenú vojnu, poznajú iba jedno Nemecko, aj keď im v škole vravia, že boli dve. Fronta na banány je pre nich sci-fi.

AIDS pre nich existovalo odjakživa. Nikdy nezbierali céčka, ani nevedia čo to je, nikdy nehrali hry na Atari alebo na ZX Spectrum. Cédečka sa začali predávať keď mali sotva rok. Nikdy si nepúšťali LP platne. Hviezdne vojny sú pre nich fakt out a špeciálne efekty v nich sú pre nich fakt dosť trápne. Niektorí z nich dokonca nikdy nevideli čierno - bielu telku. Nedokážu pochopiť, ako mohol niekto žiť bez diaľkového ovládania. Narodili sa tri roky po vstupe walkmanov na trh a kolieskové korčule mali vždy podľa nich kolieska zrovnané do jednej čiary uprostred. A to už nehovorím o tom, že mobil, alebo PC sú pre nich samozrejmosťou. Nikdy sa nedívali na štúdio Kamarát a nečítali Ohníček. Michael Jackson bol podľa nich vždy biely.

Myslia si, že Charlieho anjeli a Mission Imossible sú nové filmy. A teraz si pred-

stav, že títo ľudia nastupujú na univerzity. Pokiaľ ešte nevieš, či si starý... uvádzam niekoľko príznakov starnutia:

1. Rozumieš predchádzajúcemu textu a usmievaš sa
2. Si muž, ktorý dokáže bez výčítiek povedať žene NIE
3. Si žena, ktorá je konečne schopná povedať mužovi ÁNO bez výčítiek
4. Keď športuješ, každému o tom hovoríš, a si na to hrdý
5. Na nočnom stolíku máš lieky
6. Panictvo už prestalo byť aktuálnou konverzačnou témou
7. Deti, s ktorými si mal donedávna pocit spikleneckva ťa oslovujú ujo a ešte k tomu ti vykajú
8. Potrebuješ viac ako dopoludnie na to, aby si sa dal do poriadku po prebdení noci
9. Dokáže ťa našťavať to, keď niekto nechá otvorenú zubnú pastu
10. Kamaráti sa ti začínajú ženiť aj bez toho, aby museli
11. Desaťročné deti z príbuzenstva od teba pýtajú cigarety
12. Tvoji synovci sa v informatike vyznajú lepšie ako ty
13. Môžeš kľudne stráviť celý deň na pláži bez toho, aby si sa vykúpал
14. Na koncerty sa dívaš iba v telke, miesto toho, aby si na ne zašiel
15. Na oslavu narodenín vždy donesieš oslávencovi darček
16. Na šport si kupuješ oblečenie, ktoré viacej skrýva, ako odhaľuje
17. S kamarátom sa radšej stretneš, ako by si s ním telefonoval hodinu
18. Dobre vieš, čo chceš
19. Po prečítaní tohto mailu sa rozhodneš ho poslať priateľom, lebo vieš, že sa im to bude páčiť.

(prevzaté z internetu)

Apoštolát modlitby na mesiac september:

- **Všeobecný:** Aby tí, ktorí používajú prostriedky spoločenskej komunikácie, robili to vždy svedomito a zodpovedne.
- **Misijný:** Aby celý Boží ľud v misijných územiach spoznal, že neustála formácia je ich vlastnou prioritou.
- **Úmysel KBS:** Nech nám Sedembolestná vyprosuje silu vytrvať v dobrom aj v bolestiach a ďakovať Bohu za všetko, čo nám dá, aj za utrpenie.

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PŠČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

Zodpovedný redaktor:
Mgr. Peter Cibira, administrátor
Grafická úprava: Ing. Peter Spusta

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Cena: dobrovoľný príspevok

august v našej farnosti

Zosnulí:

- + 22. 7., Irena Gažovičová, Suchá, 86.r.
- + 3. 8., Róbert Burian, Suchá, 65.r.
- + 11. 8., Jolana Maronová, Zvončín, 87.r.
- + 13. 8., Mária Valéria Slezáková, Zvončín, 79.r.
- + 14. 8., Emília Tomašovičová, Košolná, 78.r.

Pokrstení:

- * 7. 7. 2006, Nikola Suchánová, Suchá
- * 8. 7. 2006, Dávid Gažo, Suchá

Výročia, významné cirkevné akcie

9.9.

biskupská vysviacka
Mons. ThDr. František Tondra,
diecézny biskup (1989), Spiš

9.9.

biskupská vysviacka
Mons. Dominik Kaľata, pomocný
biskup vo Freiburgu (1955), Nemecko

15.9.

biskupská vysviacka kardinál
Jozef Tomko, emeritný arcibiskup,
bývalý prefekt Kongregácie pre
evanjelizáciu národov (1979), Košice

18.9.

biskupská vysviacka
Mons. ThDr. Marián Chovanec,
pomocný biskup (1999), Nitra

25.9.

biskupská vysviacka
Mons. ThDr. Tomáš Galis, pomocný
biskup (1999), Banská Bystrica

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na september

(Rozpis sv. omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Sv. omše v týždni

18.00 - Suchá - utorok - piatok;

17.00 - Košolná - streda;

17.00 - Zvončín - štvrtok

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

3. septembra – 22. nedeľa v Cezročn. období

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

8. septembra – Narodenie Panny Márie

18.00 - Suchá

10. septembra – 23. nedeľa v Cezročn. období

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

14. septembra - Povýšenie Svätého kríža

17.00 - Košolná, titul kostola;

18.00 – Suchá

15. septembra – Sedembolestná Panna Mária,

patronka Slovenska

7.30 - Zvončín; 9.00 – Košolná;

10.30 – Suchá

17. septembra – 24. nedeľa v Cezročn. období

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 9.00 - Suchá;

10.30 – Košolná, hody

24. septembra – 25. nedeľa v Cezročn. období

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

September 2006

Obdobie cez rok

Pi 1 Egídius, opát

So 2 Ingrida

Ne 3 22. nedeľa v cezročnom období

Po 4 Rozália

Ut 5 bl. Matka Tereza, panna, rehoľn.

St 6 Zachariáš, prorok

Št 7 sv. košickí mučeníci

Pi 8 Narodenie Panny Márie

So 9 Peter Claver, kňaz

Ne 10 23. nedeľa v cezročnom období

Po 11 Emilián, biskup

Ut 12 meno Prebl. Panny Márie

St 13 Ján Zlatoústý, biskup, uč. Cirkvi

Št 14 Povýšenie Svätého kríža

Pi 15 Sedembolestná Panna Mária

So 16 Kornel, pápež a Cyprián, biskup, muč.

Ne 17 24. nedeľa v cezročnom období

Po 18 Jozef Kupertínsky

Ut 19 Január, biskup, mučeník

St 20 O.K.Taegon a P.Ch.Hasang a spol.
mučeníci (Kántry)

Št 21 Matúš, apoštol, evanjelista

Pi 22 Emerám, biskup, mučeník (Kántry)

So 23 Linus, pápež (Kántry)

Ne 24 25. nedeľa v cezročnom období

Po 25 Kleopas

Ut 26 Kozma a Damián, mučeníci

St 27 Vincent de Paul, kňaz

Št 28 Václav, mučeník

Pi 29 Michal, Gabriel, Rafael, archanjeli

So 30 Hieronym, kňaz, učiteľ Cirkvi